

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **B.**, G., B., IČO: X., zastúpený: J., advokát, O., B., proti žalovanému: **I.**, H., IČO: X., **o zaplatenie 1.569,70 Eur (50.000,- Sk)**, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 64/2007-102 zo dňa 14. 08. 2007, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 1 Cob 64/2007-102 zo dňa 14. augusta 2007 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava III. rozsudkom zo dňa 16. novembra 2004 č. k. 25 Cb 197/02-62, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 50.000,- Sk so 17,6% úrokom z omeškania ročne od 07. 12. 2001 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 50.000,- Sk, titulom bezdôvodného obohatenia.

Súd vydal platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo žalovanému doručiť do vlastných rúk, preto ho zrušil a žalovanému ustanovil podľa § 29 ods. 3 O. s. p. opatrovníka, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť jeho miesto podnikania resp. miesto pobytu.

Súd vykonal dokazovanie a zistil, že dňa 01. 09. 1997 uzavreli účastníci Zmluvu o dielo č. 5/97, podľa ktorej mal žalovaný pre žalobcu vykonať dohodnuté stavebné práce. Objednávateľ (žalobca) sa zaviazal zaplatiť náklady na materiál a mechanizmy nezávisle

na dodávateľovi stavebných prác. Dňa 04. 02. 1998 podľa pokladničného dokladu č. 128 žalovaný prevzal zálohu 50.000,- Sk.

I., predseda predstavenstva žalobcu, vypovedal, že po vykonaní konečného zúčtovania so žalovaným, zostala nevyporiadaná suma 50.000,- Sk.

Súd vec posudzoval podľa § 451 Obč. Z. a mal za preukázané, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o dielo, na základe ktorej mal žalovaný vykonať stavebné práce a žalobca za práce zaplatiť, vrátane nákladov za materiál a stavebné mechanizmy. Na základe zmluvy žalobca poskytoval zálohy, ktoré bol žalovaný povinný zúčtovať. Zálohu 50.000,- Sk žalovaný prevzal, ale nezúčtoval, preto mu vzniklo bezdôvodné obohatenie.

Žalobca si uplatnil aj úrok z omeškania vo výške 17,5% ročne v súlade s § 369 ods. 1 v spojení s § 502 Obch. Z. oprávnene.

Na základe uvedeného súd žalobe vyhovel tak, ako vyplýva z výroku rozsudku a o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Žalovaný podal proti rozsudku odvolanie podaním zo dňa 12. marca 2007, v ktorom uviedol, že rozsudok sa mu dostal do rúk až dňa 28. februára 2007 s právoplatnosťou od 08. februára 2005.

V odôvodnení odvolania uviedol, že suma 50.000,- Sk, bola prevzatá 04. 02. 1998 a dňa 06. 02. 1998, bola zúčtovaná s ostatnými zálohami, ktoré boli umelo rozdelené J. do troch sporov, čím vznikla absolútne neprehľadná situácia v týchto sporoch.

K výpovedi I. uviedol, že nie je pravdivá. Na základe konečného vyúčtovania mu bola dňa 11. 12. 2001 J., zaslaná výzva na zaplatenie 106.398,10 Sk, teda nie výzva na 50.000,- Sk. Na túto výzvu odoslal oznámenie s kontaktnou adresou do H.. Teda namieta nemožnosť zistenia jeho pobytu. Ďalej uviedol, že 50.000,- Sk, bola vrátená žalobcovi formou zápočtu dňa 06. 02. 1998.

Na základe uvedeného navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie z dôvodu porušenia jeho ústavných práv.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesením zo dňa 14. augusta 2007 č. k. 1 Cob 64/2007-102 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že odvolací súd po oboznámení sa so spisom, ako i dôvodmi odvolania dospel k záveru, že prvostupňový súd vo veci rozhodol bez náležitého zistenia skutkového stavu. V konaní nebola predložená zmluva o dielo č. 5097, nebol zistený rozsah prác, ani celková cena vykonaných prác. Účastníci sa zhodli len na tom, že bolo vykonané konečné zúčtovanie, ktoré však v konaní nebolo predložené. Tento nedostatok vo vykonanom dokazovaní, nemôže nahradiť ani odvolací súd vlastným dokazovaním, pretože by tým porušil zásadu dvojinstančnosti občianskeho súdneho konania. Na základe uvedeného napadnutý rozsudok podľa § 21 ods. 1 písm. f/ O. s. p. zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie, v ktorom bude úlohou súdu opätovne vypočúť účastníkov konania.

Žalobca podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie podaním zo dňa 19. decembra 2007.

V odôvodnení uviedol, že dovolanie podáva podľa § 237 a § 241 ods. 2 písm. a/, b/, c/ O. s. p. a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie resp. konanie zastaviť.

V odôvodnení dovolania poukázal na znenie ust. § 48 ods. 3 O. s. p. v platnom znení. Uviedol, že podnikateľ (fyzická osoba) je povinný oznamovať akékoľvek zmeny, ktoré sú zapísané v registroch, teda aj zmenu adresy resp. miesta podnikania. Všetky písomnosti súdu boli doručované žalovanému na adresu, ktorú mal v živnostenskom registri uvedenú ako miesto podnikania. Z tohto dôvodu teda nesúhlasí so stanoviskom odvolacieho súdu k tejto otázke. Ďalej namietal, že odvolací súd bez toho, aby preskúmal prípustnosť odvolania resp. možnosti podať odvolanie, rozhodol o zrušení právoplatného a vykonateľného rozsudku. Odvolaciemu rozhodnutiu teda vytýka, že sa nevyporiadal s prípustnosťou odvolania žalovaného, z akého dôvodu ho považoval za včas podané, keďže je zo spisu zrejmé, že rozsudok bol doručený podľa § 48 ods. 3 O. s. p. a v lehote odvolanie žalovaný, nepodal.

Žalovaný vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že J., svoju kontaktnú adresu, oznámil. Opätovne poukázal na to, že spor medzi účastníkmi konania bol umelo rozdelený na tri spory. Poukázal na rozsudok Okresného súdu Bratislava III. č. k. 27 Cb 385/02, ktorý podstatu sporu vyriešil. Dovolanie považuje za nedôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1) prejedal dovolanie bez nariadenia pojednávania (§ 243 ods. 1) a zistil, že dovolanie je dôvodné a podané v zákonnej lehote (§ 243g).

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V predmetnej veci dovolanie nie je prípustné podľa § 239 O. s. p.

Z dôvodov uvedených v § 237 O. s. p. je možné dovolaním napadnúť všetky rozhodnutia odvolacieho súdu, bez ohľadu na formu rozhodnutia, na jeho obsah alebo povahu predmetu konania. Spôsobilým predmetom dovolania je podľa tohto ustanovenia rozhodnutie vydané odvolacím súdom v odvolacom konaní. Na to, či rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O. s. p., prihliada dovolací súd nielen na podnet dovolateľa, ale i z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1). V prípade, že dovolací súd zistil, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z týchto väd, zruší rozhodnutie odvolacieho súdu. Z uvedeného teda vyplýva, že dovolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo, ak rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Prípustnosť dovolania podľa § 237 O. s. p. nie je však daná len tvrdením dovolateľa, ale len skutočnosťou, že k vade rozhodnutím odvolacieho súdu skutočne došlo.

V predmetnej veci dovolací súd zistil, že došlo k pochybeniu odvolacieho súdu v tom, že pri rozhodovaní o odvolaní sa zaoberal meritom veci skôr, než sa vyporiadal so skutočnosťou, či bolo odvolanie prípustné, teda či nebolo podané proti právoplatnému rozhodnutiu.

Súd prvého stupňa v konaní pre žalovaného, ustanovil opatrovníka, ktorému súdne zásielky doručoval z dôvodu, že nezistil pobyt žalovaného, nakoľko v mieste podnikania (ako ho má uvedené v živnostenskom registri), ani na adrese trvalého pobytu, sa nezdržoval a doručovanie súdnych zásielok nebolo úspešné. Rozsudok súdu prvého stupňa bol teda doručený opatrovníkovi. Následne podal odvolanie žalovaný, s ktorým sa odvolací súd zaoberal bez toho, aby posúdil, i v nadväznosti na predložené listinné dôkazy žalovaným, či došlo k riadnemu doručeniu prvostupňového rozsudku, či dôvody, pre ktoré bol ustanovený opatrovník trvali.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného dovolaniu vyhovel a napadnuté uznesenie odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 2 O. s. p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom rozhodne i o trovách konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 29. októbra 2009

**JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková